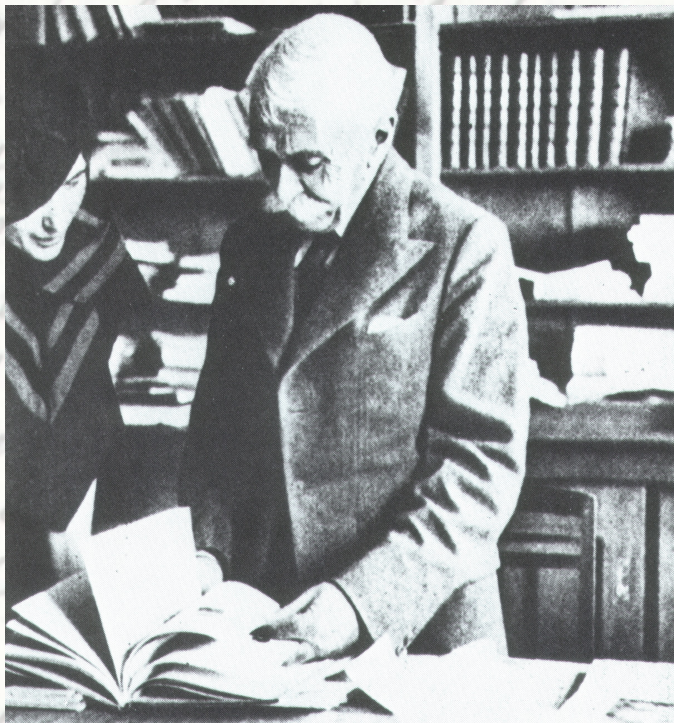

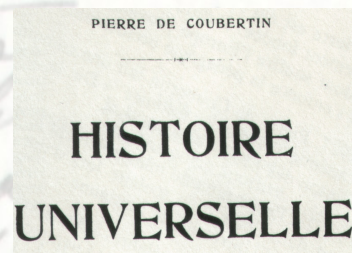
En fremsynt historiker

Coubertin foretok selv flere grundige historiske og politiske studier og brukte sine grundige historiekunnskaper for å kategorisere hendelser i samtiden på en tilfredsstillende måte. Ifølge Coubertin er utbredelse av historiekunnskap svært viktig. Han er av den mening at de nedvurderte verdiene kultur og historie gies som undervisning i tidligere år for å utvikle samfunnet.

Faktisk ledet mangelen på kunnskap, eller manglende ønske om å vite, til flere katastrofer og også til kriger. Coubertin anser historie som en sikkerhet for internasjonal fred.

«Jeg har talt om idrett og historie til dere i mer enn et kvart århundre; dere har lyttet til kallet om fysisk fostring, felles kilde til fysisk og moralsk styrke(....). Men dere har ikke lyttet til kallet om historisk kultur. Tro ikke at jeg har gitt opp. Jeg vil fortsette med å forkynne dette til siste åndedrag.»

I 1926-27 utgav Coubertin en verdenshistorie i fire bind.

Disse titlene viser hans varierte og fremsynte studier:

«Hvor Europa?» allerede i 1923 (!); «Det 19. århundredets historie»; «Om Sør-Amerikansk historie»; «Karl den store og hans imperium»; «Vikingene»; «De forente staters historie»; «Hva skal vi tenke om sosialismen?»; «Sosial reform»; «Fredens utdanning»; «Finansielle spørsmål»; «Folkenes oppstandelse»; «Et fransk synspunkt på det tyske imperiet»; «Spania og hennes døtre»; «Australsk mellomspill»; «Det ukjente Polen»; «Det skandinaviske fremskrittets tilstand»; «Etiopia i dag»; «Den russiske blindgate»; «Arabisk kunst» og mange flere.